

De maand van Hemus maart 2003

Skateplekken en/of roeiplaatsen?

De gemeente gaat investeren in skateplekken om de overlast van skaters te verminderen. Kennelijk moet je je als randgroepraeier gedragen als je wilt dat er in je sport wordt geïnvesteerd, constateert onze voorzitter.

[ver van huis?](#) | [huisvestingsperikelen](#)

Brede deelname Head

Maar liefst drie achten en drie vienen namen voor Hemus deel aan de Head 2003 die zondag 23 maart onder haast zomerse omstandigheden werd gevaren.

foto Wim Bosman

[verslag van het prikbord ooggetuige Jan Breg fotoreportage Wim Bosman](#)

Een koude kermis

De inkt van het vorige nummer was nog niet droog of de klusploeg stuurde een noodkreet.

[koude kermis](#)

Quo vadis?

[quo vadis?](#)

WWWebsite

Er verandert van alles aan de website. Steeds beter, is de bedoeling.

[veranderingen](#)

Ruiming

Op zaterdag 22 maart is een groot aantal mensen bezig geweest met de jaarlijkse schoonmaak van de Eemoevers. Een week later lag het opgehaalde vuil er nog. Waterschap, waar ben je?

[foto-impressie](#)

Wachtlijstproblematiek

De instroom van nieuwe leden gaat goed dit jaar. Of te goed? 'We hebben nu al aan 13 mensen verteld dat ze pas in 2004 instructie kunnen krijgen' aldus Vera Gijzen, 'en de aanmeldingen stromen nog steeds binnen'. Een tweede instructieperiode - september? - lijkt een noodzaak te worden.

Marathon-roeien

Het marathon-roeien, wedstrijden over 50 km en meer, is sterk in opkomst in Nederland. Wat let je om mee te doen?

[marathon-roeien](#)

Hemus infiltreert Waterschap

Je kan Hemus laten meepraten in het bestuur van het Waterschap Vallei & Eem. Feike Tibben en Edwin de Buijzer hebben zich kandidaat gesteld voor bestuursplekken bij het Waterschap.

[achtergrond](#)

['geloofsbrieven' van Edwin en Feike](#)

Beschaafde ALV

Na de vorige ALV gingen we met lood in de schoenen naar Sporthal Zielhorst. Weer zo'n beschamende vertoning?

Dat viel mee.

Aan het begin van de vergadering las Feike een verklaring van het bestuur voor met hun zienswijze.

[verslagje verklaring van het bestuur](#)

Meedenkgroep van start

Op de ALV is een 'meedenkgroep' ingesteld. Die zijn zonder dralen van start gegaan.

[verslag eerste bijeenkomst](#)

Geen Voorjaarstocht

De toercommissie heeft deze tocht, die voor 6 april gepland was, afgelast. Te veel concurrentie van binnen en buiten de vereniging.

Het water in de Eem...

"Mocht je omslaan, hou je mond als het even kan dicht."

[kroos, blauwalg, brasem](#)

Komende maand

30 maart - 12 juli

instructie nieuwe leden

5 april

Training Tweehead / Skiffhead

Roeiexamens

12 april

Voorjaarsborrel, 16 uur, Villa

Videoroeien, 9-11 uur

26 april

Ploegenindeling nieuwe leden

27 april

Eemlintrace

3 mei

Roeiexamens

[agenda heel 2003](#)

Bardienst

[het complete rooster](#)

Hemus.nl

Lente

Eindeloos veel grutto's
in de polder bij Eemnessersluis

De maand van Hemus wordt maandelijks per e-mail aan alle leden van Roeivereniging Hemus gezonden. **Redactie:** Ilja van Buitenen, Koos Termorshuizen, Jos Wassink. **Foto's:** Koos Termorshuizen tenzij anders vermeld. **Adreswijzigingen** doorgeven aan de ledenadministratie. Onopgemaakte **kopij en tips** naar redactie@hemus.nl

Huisvestingsperikelen

Jos Wassink

Half maart heeft Feike Tibben een gesprek gehad met Mw. Ineke Geluk, wethouder sport, over de huisvesting.

Zij vroeg zich af of de gemeente niet met een onbetaalbare rekening blijven zitten als ze mee zouden werken aan onze huisvesting. Ze was echter opvallend makkelijk gerust te stellen. Verder is nog eens herhaald dat wat ecologische inpassing betreft niet alles uit de kast is gehaald.

De gemeente blijft duwen en trekken naar andere locaties dan de Maatweg. Vooral Isselt is daarbij in beeld. Toen Feike vertelde dat Hemus misschien wel als eerste maar niet als enige op een industrieterrein wil zitten, met andere woorden: Hemus wil graag een visie zien waarbij een soort sportieve / recreatieve zone of cluster wordt gerealiseerd op de Isselt, bleek ze duidelijk verrast. Wat de gemeente betreft is daar, ondanks eerdere geluiden, geen sprake van. Ook de onmogelijkheden van de combinatie met beroeps- en recreatievaart en het onderzoek dat wordt gedaan om de vrachtfunctie van de Eem te verbeteren waren haar niet goed bekend.

Toen kwam de Laak wederom in beeld. Ook dit is afgewezen want ook de verbrede Laak is niet breed genoeg voor twee of drie boten. Bovendien is de Laak is niet lang genoeg en komen er veel andere kanaaltjes op uit van waaruit bootjes uit de wijk ineens in het vaarwater van een roei-boot kunnen schieten. Niet veilig dus.

Het is duidelijk dat het college van B&W Hemus niet zo ziet zitten op de Maatweg, maar bij de gemeenteraad hangt de vlag er anders bij; Daar wil juist een meerderheid ons een plek in het plan Maatweg te geven. CDA, Leefbaar Amersfoort, D'66 en GroenLinks hebben zich meerdere malen consistent en positief uitgelaten. VVD en SP zijn ook positief geweest maar ze zijn wat minder stoer in hun uitspraken.

Feike zou het liefst de gemeenteraad, de opdrachtgever van het plan, ertoe willen bewegen om een stevige uitspraak te doen tegenover het college. In de komende weken beraadt hij zich met andere Hemusleden over de meest geschikte manier hiervoor. De andere bouwcommissieleden zijn: Jan Dirk Heesbeen, Alice Zelle, Dolf Messnig, en Theo klink. Wordt vervolgd.

Ver van huis?

Feike Tibben

Toen ruim twee jaar geleden de gemeente het snode plan vatte om op de locatie Maatweg het nieuwe ziekenhuis te bouwen, was Hemus er als de kippen bij om zich te melden als één van de wenshebbers in dat gebied.

Hemus was toen al 11 jaar op zoek naar een vaste plek in de stad, maar stuitte daarbij steeds op de onmogelijkheid dat er steeds geen grond vrij was. Toen het schansgebied op de schop zou gaan vanwege de bouw van het ziekenhuis, hebben we direct kansen gezien.

Samen met Waterlijn en Amersfoortse Reddingsbrigade is een plan ontwikkeld voor het Huis van de Watersport. Dit plan is lovend ontvangen. Lovend in woord althans, want toen besluiten genomen moesten worden delfden we het onderspit. Het gemeentebestuur (b&w) heeft begin dit jaar besloten om naast de bouw van en ziekenhuis vooral ruimte te geven aan natuur. Hemus mag nog even blijven zitten (maar moet parkeren in de parkeergarage van het ziekenhuis) en wordt op termijn verplaatst. Een heel vervelend en slecht besluit want het betekent domweg dat we niet alleen geen toekomst, maar ook direct geen enkele mogelijkheid hebben op de huidige plek, bovendien is er de onzekere termijn voor een andere plek, die elke investering twijfelachtig maakt:

Tijd voor actie

Zo'n besluit vraagt om een reactie, sterker: roept om actie!

Naast de gebruikelijke inspraak via brieven (zie www.hemus.nl) en op inspraakavonden, hebben we contact gezocht met de media. RTV Utrecht heeft begin februari een uur lang een debat uitgezonden over deze kwestie. In dat radio-programma hebben vertegenwoordigers van politieke partijen belangrijke en stevige ondersteunende uitspraken gedaan. Dit signaal is belangrijk geweest voor het gemeentebestuur. Er is versneld opdracht gegeven voor een locatie-onderzoek. Zo'n onderzoek lijkt mooi (eindelijk beweging), maar er zit een klein addertje onder het gras. Waar we bang voor zijn is dat als de uitkomst van het locatie-onderzoek negatief uitpakt, ondertussen de procedure voor Maatweg te ver gevorderd is: 'tja Maatweg was inderdaad wel mooi geweest, maar daarvoor zijn we nu te laat.'

Geen notie van een motie

Om dat gevaar af te wenden is er eind maart een motie voorbereid voor de gemeenteraad. Helaas bleek er te weinig steun te bestaan om de motie in stemming te brengen. Jammer.

Maar wel is er actief en met klem nog eens door verschillende politieke partijen steun uitgesproken en ons op het hart gedrukt dat we niet bang hoeven te zijn voor procedurele trucs. Ook schijnt het gemeentebestuur (B&W) inmiddels nog meer toenaderende bewegingen te maken.

Hoe lang blijven we vriendelijk

Al met al zijn de bewegingen langzaam de goede kant op, maar we moeten het wel allemaal eerst nog zien! Je vraagt je wel af of het allemaal zo langzaam moet. Misschien zijn we als Hemus te netjes en te braaf. Misschien moeten we de druk op een andere manier opvoeren.

De gemeente gaat ruim € 400.000 investeren in skateplekken, zodat overlast wordt beperkt. Misschien is dat de manier. Leden van Hemus: wordt randgroep-roeiers!

Een beetje hangen op pleinen met een skiff onder je arm, of juist als 'gang', door de straten struinen met een acht, met z'n tienden door de grachten roeien met een mega-mega-bass... doef.. doef... doef... doef....

Roeien en een beetje meer: marathon-roeien

Feike Tibben

Het marathon-roeien, wedstrijden over 50 km en meer is sterk in opkomst in Nederland.

Als Hemus zijn we natuurlijk vaste gast op de elfsteden, maar er is veel meer te doen op dit gebied. Illustere namen als, de Ringvaartregatta, Hart van Holland-race en Mastenbroek-marathon.

Met name voor de oudere roeiers - en wie zijn dat niet bij Hemus- zijn deze wedstrijden bijzonder geschikt. In plaats van een hoog piekvermogen zijn met name de weerstand, weerbaarheid en uitgekende wedstrijdverdeling bepalend voor het verloop. Het aardige van het marathon-roeien is dat je langer moet kunnen doorgaan, je moet meer en diepere inzinkingen kunnen verwerken. Je bereikt niks met forceren. De kans op blessures over zo'n afstand is daarvoor te groot. Souplesse en taaie weerstand daar moeten de marathonroeiers het van hebben. Organisatie is minstens zo belangrijk. Het parcours kennen, zodat je niet fout vaart. Snelle wis-

sels, blijven eten en drinken, vooral bij zwaar weer.

Als vereniging hebben we de afgelopen jaren op deze wedstrijden naam opgebouwd.

Bij de Elfsteden waren we in 2000 zevende in 19.07.28. Vorig jaar vierde, dicht achter de mannen van Rienks bij de Zwolsche, die van Henk Jan Zwolle bij Viking en de al jaren haast ongenaakbare veteranen van RIC. Ook op de Ringvaart waren we er bij, in 2001 eerste in onze categorie, 6^e in het totaal, een tijd van 8.01.12 over 100 kilometer. Afgelopen jaar in een snellere tijd een schamele 2e plaats,... met een onverkwikkelijke 38 seconden achterstand op een Frans team.

Het aardige van marathon-roeien is dat je roeit over de meest prachtige wateren, dat je vaak kunt kiezen over estafette of geheel, dat je én met de echte wedstrijdroeiers én met de toeders samenwerkt. De grote populariteit van de marathon bij lopen, fietsen, schaatsen moet ook gemakkelijk kunnen groeien bij het roeien. Zeker met de duidelijke toename van zoveel sterke veteranen bij Hemus.

We zoeken mederoeiers die met ons de uitdaging aangaan. Wie o wie zet de stap?

Het is niet een kwestie van durven, maar van doen!

Kun je de Elfstedentocht aan, dan kun je die andere tochten ook, en is de Elfsteden ineens een makkie. Kom in de boot en maak het mee!

Brede deelname Head

Jos Wassink

Maar liefst drie achten en drie vieren namen voor Hemus deel aan de Head 2003 die zondag 23 maart onder haast zomerse omstandigheden werd gevaren.

foto Wim Bosman

Met 17 graden en een zwak oostenwindje leek de traditionele openingswedstrijd wel een picknick. Eenmaal gestart was die illusie al snel weg en telde maar een ding: trappen, trekken en vooral doorgaan.

De beste tijd werd gevaren door de Heren clubbacht (de Edwin-acht in de wandeling) die vier boten wist in te halen en met een tijd van 24:37.25 als zevende eindigde in een veld met 48 deelnemers. Gemiddelde snelheid: 17,06 km/uur.

Ook de Dames clubbacht deed het heel aardig: De tijd 20:47.27 was goed genoeg voor een 19e plaats in een veld met 29 deelnemers. Gemiddelde snelheid: 15,87 km/uur.

Ook de eerste Dames clubdubbeltvier belandde in de middenmoot. Met 22:13.75 (gemiddelde snelheid 14,85 km/uur) werden ze 21-ste in een veld van 38. De andere Hemus dames clubdubbeltvier sloot het veld af met een tijd van 24:07.89.

De Heren clubdubbeltvier deed het niet veel beter: ze werden een-na-laatste in een veld van 39 deelnemers met een tijd van 30:51.10 (gemiddelde snelheid 13.61 km/uur).

Over de heren veteranen-C acht (de FFF-ploeg) eindigde net als de andere mannen-8 op de zevende plaats in ene tijd van 28:38.

Wel begonnen alle ploegen gelijktijdig aan de inmiddels traditionele Head-chinees (met dank aan Roelof Wiggerink!) die 's avonds in Villa Hemus stond te wachten. Zelden smaakt eten zo goed als na een Head. - JW

Quo Vadis?

De beide heren waren met veel lawaai de kledkamer binnengekomen. Ribbroek, poolotje, brokes.

Ze voerden een uitermate belangwekkende conversatie. De een had kennelijk zojuist een nieuwe auto van de zaak, terwijl de ander zich beklagde over zijn alimentatie. Zijn aandelenportefeuille was, in tegenstelling tot zichzelf, behoorlijk afgeslankt met dank aan de financiële escapades van Ahold, maar hij hoopte dat de oorlog in Irak het beursklimaat aanzienlijk zou verbeteren. Ik vroeg mij af wat de heren kwamen doen, maar op dat moment werden de meegebrachte tassen geopend. Twee echte pakjes in verenigingskleuren met bijpassende sokken werden op de bank uitgesteld. Kijk eens aan, het waren roeiers. De heren gingen de Head starten in het veteranenveld.

Ik ging er eens goed voor zitten. Ze waren immers nog niet omgekleed en uiteindelijk moesten die pakjes toch een keer worden aangetrokken. Hoe zouden ze dat in godsnaam voor elkaar krijgen? De kleedsessie zou zich met

aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid in deze ruimte afspelen, dus ik kon er op wachten. Zodra de tassen geopend waren, werd het onderwerp van gesprek op roeien gebracht. Voornaamste bron van zorg bleek te zijn dat er niet was getraind. Welnu, dat was te zien. Ze troostten zich echter met de gedachte onlangs nog geskied te hebben, altijd goed voor de zuurstof. Bovendien hadden ze wind mee. Daarmee zouden ze vast en zeker een hogere gemiddelde snelheid weten te behalen dan die jonge clubrukkers die zojuist met wind tegen hadden gevaren. Ha, en zij hadden Jan Jaap op slag, die had vorige week nog op de ergometer gezeten!

Na het nodige gedoe lukte het om de vormeloze hopen in de pakjes te wurmen. Veel tijd om het te bewonderen kreeg ik echter niet, want binnen enkele seconden ging er een ruimvallende sweater overheen. De heren maakten zich op om het kleedlokaal te verlaten. Probleem daarbij is de spiegel die vlakbij de uitgang hangt. Druk orerend naderden zij de deur. Op dat moment werden zij elkaars spiegelbeeld gewaar. Even bleven ze staan.

"Zijn wij dat?", vroeg de één.

Een eeuwigdurende seconde bleef het stil.

"Ja", zei de ander met een diepe zucht, "laten we maar gauw in die boot gaan zitten."

Twee heren achten: zoek de acht verschillen van het prikbord geplukt

De ene

Zondag even na 16:00 uur startte de heren FFFacht in een veld van 66 boten tijdens de Head. Strak gestuurd door Leonieke roeiden Marien, Eruk, Erik, JanDirk, Peter, Piet, Jos, en Gerald op een zonovergoten en mooi vlakke Amstel van Ouderkerk naar Amsterdam. Pas lang na de start werd ingelopen op achtervolgers en werd door de eerste achterligger ingehaald. Met krachtige halen werd vervolgens op spectaculaire wijze voor twee elkaar inhalende ploegen door in een strakke lijn de hoerenbocht ingestuurd. Een derde passerende ploeg werd tot op een halve bootlengte genaderd, maar niet meer voor de finish gepasseerd. Ondanks de beperkte voorbereidingstijd werd tot aan de finish beheerst en krachtig geroeid. Met als resultaat een verdiende zevende plaats in een tijd van 28:38. 1000 meter meer dan de "jonge" goden van Hemus uit het clubveld maar met nagenoeg de zelfde snelheid!

De andere

Zondag even na 13:00 uur startte de heren clubacht in een veld van 48 boten tijdens de Head. Strak gestuurd door Leonieke roeiden Jan Paul, André, Koos, Douwe, Aart, Edwin, Sander en Jantinus op een zonovergoten en mooi vlakke Amstel van Amsterdam naar Oudekerk. Al snel na de start werd uitgelopen op achtervolgers en werd een eerste voorligger ingehaald. Met krachtige halen werd vervolgens op spectaculaire wijze tussen twee elkaar inhalende ploegen door in een strakke lijn de hoerenbocht ingestuurd. Een vierde ploeg werd tot op een halve bootlengte genaderd, maar niet meer voor de finish gepasseerd. Ondanks de beperkte voorbereidingstijd werd tot aan de finish beheerst en krachtig geroeid. Met als resultaat een verdiende zevende plaats in een tijd van 24:37.25.

Ooggetuigeverslag Head

Jan Breg

Voor de Head hadden zich, zoals de laatste jaren gebruikelijk, 2 heren-8 ploegen van Hemus ingeschreven.

Beide horen eigenlijk thuis in het veteranenveld van de 3e heat, maar aangezien Hemus slechts één 8+ heeft roeide dit jaar de jongere ploeg in het clubveld in de 2e heat om 13:00. Deze ploeg van jongere ervaren roeiers met Jantinus Ziengs op slag kwam tot een uitstekende 7e plek in een veld van 48 boten. Toen ik bij de Amstel aankwam was de finish van de 2e heat al geweest. Mij restte van die heat slechts een rustig fietstochtje in de zon langs een groot aantal moegestreden vieren en achten die weer terug naar Amsterdam voeren. Het meereedeel van de achten bleef trouwens in Ouderkerk a/d Amstel voor gebruik in de 3e heat.

Veteranensporters zijn in de mode. Topsporters in allerlei sporten gaan steeds langer mee: schaatsen, voetballen, wielrennen, langlaufen (gisteren nog een artikel over een 41-jarige met een basisplaats bij een top NBA-ploeg). Misschien is het bij roeiend Nederland altijd al zo geweest. Het viel echter vorige week bij de Heineken ook weer op dat slechts een enkele 1e Divisie ploeg (allemaal SA wedstrijdroeiers, dus veel recente prijzen, jong en zwaar in training) sneller was dan de snelste Veteranen (HVB = 35-43) ploeg.

foto Wim Bosman

Ook bij de Head gingen alleen de 1e Divisie sneller dan de winnaars van het veteranenveld. Dit zijn dan welliswaar Nico Rienks en kornuiten van toen (Willem III) (HVA = 27-35), maar meer dan een paar keer trainen per week zit er voor die heren ook niet meer in. De nummer 2 van de veteranen, Mark Emke van RIC (HVB = 35-43), zat slecht een paar seconden achter nummer 1 en roeit dus ook nog steeds de 2e Divisie (allemaal Overgangsklasse wedstrijdroeiers) naar huis. Dichter bij huis: de tijd van de jongere Hemus ploeg was maar net iets sneller dan de snelste HVE (= 55-60) in dat veld en dan hebben ze toch sterk geroeid. Dat zijn dus fifty-fitters die de snelle jongens van Hemus er bijna af palen!

De tweede heren-8 van Hemus was samengesteld uit een grotere groep heren (HVC = 43-50) die al langer als ploeg de Hemuskleuren verdedigd en binnen Hemus ook bekend staat als de fff. Deze keer was er een behoorlijke aanslag gedaan op het improvisatietalent en routine van de ploeg. De vaste slagman, waar de heren al een tijdje aan gewend leken te zijn (niet geheel toevallig u reporter), moest door een hardnekkige rugblessure verstek laten gaan. Zijn plek werd ingenomen door Marien Mortier, incidenteel fff-er (hij staat in ieder geval op de fff-mailinglijst), maar in tijden van nood meestal beschikbaar. Verder bleek de avond voor de wedstrijd dat Aldert N. door een griepje was geveld, zodat Peter Slagter alsnog mee moest roeien. Aanvankelijk had Peter zich teruggetrokken na een blessure aan zijn arm (gestruikeld van de trap, het is niet altijd door roeien). Verder bestond de ploeg uit Piet Kunst, Gerald Zwiggelaar, Jos Wassink, Erik Lyssen, Erik van Schaik en Jan-Dirk Heesbeen. Ondanks dat Marien nog nooit eerder op slag met de fff had meegeevaren bleek het een uitstekende beslissing.

In de boot kwamen de ervaringen van vroegere boord-jaren bij Marien direct weer boven en in een strak tempo, volgehouden van begin tot einde, werd de ploeg naar de streep geslagen. De ploeg was ingedeeld a.h.v. de resultaten van de HVA ploeg van Hemus die vorig jaar in het Veteranenveld roeide. De 13e startplek bleek inderdaad iets te hoog gegrepen: bij de eindstreep waren ze door 3 boten onderweg gepasseerd. Elk nadeel heft weer zijn voordeel en routineus liet de fff zich door elke opkomende boot weer zo lang mogelijk opjagen. De derde boot had bijna het hele stuk van de Rozenoord tot de Hoop nodig om er voorbij te komen. Uiteindelijk bleken de heren als 37e in een veld van 66 boten te zijn geeindigd, waarbij ze binnen hun eigen leeftijdscategorie 7e van de 13 ploegen scoorden.

Bij aanvang stond deze reporter net iets voorbij de startlijn en zag op die manier alle boten langskomen, tot natuurlijk de ploeg van Hemus langs kwam en hij op zijn fiets stapte. Bij die start stonden ook de dames van de Hemus 2 Club 4X+. Die keken hun ogen uit bij al dat moois dat voorbij kwam: de ene ploeg roeide nog beter en gelijker dan de ander. Toen ze de snelste ploeg van Nereus voorbij zagen komen begrepen ze eindelijk ook wat Andre, hun coach, altijd had bedoeld met het naderen van het water. Waar zo'n Head al niet goed voor is. Het is wél twijfelachtig dat bij Hemus blijkbaar geen goede voorbeelden aanwezig zijn.

Koude kermis

Koos Termorshuizen

Op het stuk 'Winterhanden' in het vorige nummer ontvingen we tweemaal een reactie van de Wimmen Bosman en Broekhuizen van de klusgroep.

Hieronder volgen ze allebei, iets ingekort.

De eerste

Leuk verhaal "Winterhanden" met aandacht voor de klussers die bezig zijn met het op peil houden van de vloot van Hemus. De sfeer tijdens de werkzaamheden is inderdaad prima, maar ook de bereidheid van de diverse mensen om de handen uit de mouwen te steken is groot. Althans tot nu toe; want wat is ons de laatste tijd overkomen?

De Stork was nagenoeg weer gereed om in gebruik te worden genomen na controle van de afstelling door Peter van de Mark. En, wat bleek bij het te water laten van de boote de Stork was

LEK. Een nadere controle van de boot leerde, dat naast de kielbalk grote krassen in de nieuwe lak zaten en een gaatje ter grootte van een spijker.

Geen vermelding in het schadeboek en geen melding bij de materiaalcommissaris.

Met de tweede teleurstelling werd de ploeg woensdag 5 maart geconfronteerd. De Koppel en de Amer zijn 3 maart, na alle voorbereidende werkzaamheden om een zo goed mogelijk resultaat te verkrijgen, keurig voorzien van een nieuwe laag verf. De boten zagen er bij het afsluiten van de werkplaats goed uit. Ook zagen de boten er dinsdag om 16:30 uur nog goed uit. Echter, woensdagochtend bleek de Koppel aan één zijde bewerkt te zijn met, waarschijnlijk, een half natte (of droge) roller, met een onooglijk resultaat.

De Amer vertoonde op de romp grote zwarte handafdrukken ter plaatse van het lichtknopje aan de gevel (waterzijde) van de werkplaats. Kennelijk is men niet in staat geweest om 1 meter om te lopen om dit knopje te bedienen, maar heeft men over de boot geleund om bij de schakelaar te komen. Weer geen briefje of een melding op andere wijze.

Ook wij weten, dat er altijd wel wat kan gebeuren, maar maak daar dan even melding van. Reden van deze reactie is het verzoek om in je volgend nummer van de maand van Hemus aan dit onderwerp nogmaals aandacht te besteden, met het verzoek om teksten op de deur zoals "ER IS GESCHILDERD/GELAKT" niet te veronachtzamen. Het is veel werk om een boot op te knappen en weer in het water te brengen en op deze wijze duurt het alleen maar langer of ... het gebeurt niet meer.

De tweede

Ondanks de genoemde tegenslagen zijn de Stork, Koppel en K VI weer in de vaart. De laatste is compleet gerestaureerd, en als ik het goed gezien heb heb je deze vanmiddag kunnen zien varen tijdens de "proefvaart".

De boten zijn o.a. voorzien van nieuwe dollen en op nieuw afgesteld. De afstelling dient nog wel gecontroleerd te worden door een deskundige - Peter van der Mark, maar voor ons gevoel liepen ze aardig.

Wij hopen, dat de Amer met 1 à 2 weken weer in de vaart genomen kan worden.

We zijn onmiddellijk in de KVI en daarna in de Koppel gestapt en hebben gemerkt dat ze weer geweldig roeien.

Ruiming Willem Beulink

Op zaterdag 22 maart is een groot aantal mensen bezig geweest met de jaarlijkse schoonmaak van de Eemoevers.

foto's Willem Beulink

Hemus infiltreert Waterschap

U kunt Hemus laten meepraten in het bestuur van het Waterschap Vallei & Eem.

Half mei krijgen namelijk alle inwoners en huiseigenaars in Amersfoort een stembiljet in de bus voor het bestuur van het Waterschap. Voor Hemus-leden staan daar twee bekende namen bij. In de categorie 'gebouwd' (de vertegenwoordiging van onroerend goed eigenaren) staat Edwin de Buijzer vermeld en in de categorie 'ingezetenen' (dat zijn alle inwoners) Feike Tibben. Daarnaast zijn er nog twee andere categorieën voor ongebouwd (o.a. landbouw) en industrie waar Hemus - tot nu toe - geen toegang toe heeft. In het bestuur van het Waterschap maken die vier verschillende groepen in overleg de dienst uit, zoals het hoort in de bakermat van de Nederlandse democratie en consensus-samenleving.

Zowel Feike als Edwin hebben beiden een motivatie geschreven waarom ze zich verkiesbaar willen stellen. Naast die motivatie en een CV was voor de kandidaatstelling ook een lijst nodig

met tien of meer handtekeningen. Een keer leuren bij de indoor en de lijst was gevuld.

Die formaliteiten zijn nog maar het begin. Het gaat er natuurlijk om gekozen te worden. Daarvoor is een setje van 10 handtekeningen niet voldoende, om zitting te krijgen in het bestuur zijn zo om en nabij de 3000 stemmen nodig.

Het belang van Hemus bij het Waterschap is het op de kaart zetten van watersport en waterrecreatie. Tot nu toe is dat facet van het watergebruik buiten beeld gebleven. Dat gaat veranderen als het aan Edwin en Feike ligt. Bovendien willen ze de mogelijkheid aangrijpen om ook op het platform van het Waterschap het plan voor het wandel- en coachpad nog eens onder de aandacht te brengen.

Wilt u meer aandacht en begrip voor watersport in de regio, dan bestaat daar dus tot half juni de mogelijkheid voor. Het stembiljet krijgt u thuis; invullen en terugsturen is de enige actie die verlangd wordt.

Feike voegt hier aan toe: "En als nu al die 300 Hemusleden ook nog eens 10 extra stemmen werven dat is 10 x 300 = al bijna voldoende!" Hij heeft er kennelijk zin aan, zoals dat tegenwoordig heet. - JW

Motivatie Edwin de Buijzer

De 'geloofsbrieven van Edwin als kandidaat voor het Waterschap.

Water is een groot goed. Wie woont er niet graag aan een mooi groot water, stadssingel of sloot? Om van dit water optimaal te kunnen genieten als bewoner, maar ook als recreant, moet het water dan natuurlijk wel voldoende schoon zijn en bijvoorbeeld niet stinken. Het liefst zouden we natuurlijk willen zien dat dit water zo schoon is dat de natuur hier weer kan groeien en bloeien en kinderen erin kunnen spelen, zonder bang te hoeven zijn voor allerlei vervelende ziekten.

Derhalve verdient waterkwaliteit een voldoende hoog plekje binnen het Waterschap. Vanzelfsprekend dient er ook voldoende aandacht te zijn voor 'veiligheid', zodat we zelf en onze eigendommen beschermd zijn tegen eventueel hoogwater. Vanuit mijn werk bij een collega Waterschap weet ik dat er de aankomende tijd op dit gebied steeds meer belangrijke keuzes gemaakt moeten worden, onder meer vanuit Europa.

Het is zaak hierbij de juiste balans te vinden tussen het maken van plannen en de daadwerkelijke uitvoering hiervan. Dit mede gelet op de wettelijke uitvoerende taken van het Waterschap zoals vergunningen, handhaven, onderhoud dijken en gemalen, zuiveren van afvalwater e.d. Het vinden van een juiste balans hiervoor is ook van doorslaggevend belang voor de hoogte van het door ons allen te betalen tarief.

Zoals gezegd "Water is een groot goed". Water trekt me dan ook al lange tijd aan. Mijn studie Milieuhygiene in Wageningen heeft voor een belangrijk deel bestaan in het teken van 'water'. Ook in mijn werk heb ik altijd te maken gehad met water, eerst met afvalwaterzuivering en Wvo-vergunningen, later als adviseur met betrekking tot watermanagement en nu als leidinggevende bij een collega Waterschap. Ook in mijn vrije tijd ben ik vaak te vinden in de buurt van/of op het water. Watersporten als roeien en zeilen, maar ook activiteiten als fietsen en wandelen in ons mooie zogenaamde buitengebied trekken me daarbij aan.

Mijn bestuurlijke ervaring heb ik met name opgedaan binnen verschillende verenigingen, commissies e.d. Ik hoop deze ervaring in te kunnen zetten en uit te kunnen breiden met een officiële bestuursfunctie in het algemeen bestuur van Waterschap Vallei en Eem.

In het bestuur van Waterschap Vallei en Eem zou ik me graag hard willen maken voor zaken als zorgen voor een goede waterkwaliteit en de combinatie van natuur- en recreatiemogelijkheden in, op en rondom het water in onze woon- en leefomgeving.

Feike en het waterschap ingezetenen, kiesdistrict I

Eigenlijk is het helemaal niet logisch dat ik me met water ben gaan bezig houden. Ik ben een jongen van het zand, eentje van de Veluwe. Hoog en droog.

Water? Dat is iets waar je 's zomers tekort aan hebt en dat vooral snel de grond in zakt.

In mijn studie international land and watermanagement ben ik voor het eerst met de echte waterkant van Nederland in aanraking gekomen. En ik moet zeggen: het heeft me direct gepakt. Hoe het stroomt, hoe water het land verdeelt, het altijd maar wisselende peil, teveel, te weinig of te vies.

Toen ik jaren geleden voor mijn werk veel van de beken in dit gebied moest beoordelen viel me op hoe mooi die watertjes zijn en hoe verstopt ze in het land liggen. Dit geldt voor de beken, maar ook bijvoorbeeld voor de Eem: nauwelijks zichtbaar, nauwelijks bekend en daardoor miskend.

In de stad zijn de laatste jaren mooie dingen gebeurd. Er komt steeds meer aandacht om de stad ook vanaf het water te beleven. De grachten worden steeds beter onderhouden. Toeristen varen intensief met Waterlijn. Die kwaliteitsslag kunnen we ook maken bij die andere wateren! Stel je eens voor hoe aardig het zou zijn als het Vallekanaal niet eens zo'n lelijke waterbak zou zijn, maar inderdaad een mooi aangekleed groen-blauw lint door de stad, met aandacht voor natuur en recreatie. Stel je eens voor hoe aardig het zou zijn om de beken rond Amersfoort te kunnen ervaren, en het aardige van een coachpad hoeft ik aan jullie natuurlijk al helemaal niet uit te leggen.

Ik heb drie jaar geleden het initiatief genomen om met de andere waterpartijen samen te werken in Amersfoort - Waterstad. Die samenwerking werpt zijn vruchten af. Toch merk ik ook hoe lastig het is om op de achterhand te zitten en te moeten reageren. Vaak is het

dan pas met veel inzet mogelijk om een plan aangepast te krijgen. Door zitting te nemen in het waterschapsbestuur is er in ieder geval een betere mogelijkheid om ook meer aspecten van water dan alleen hoeveelheid en kwaliteit voor het voetlicht te krijgen.

Ik wil mij sterk maken voor een actief en herkenbaar waterschap dat kiest voor meer kansen voor recreatie en natuur, zowel in de stad als daarbuiten. Ik denk een goede rol te kunnen vervullen om die weg in te slaan. Graag met jullie steun, voor jullie belang.

Kroos, blauwalg, brasem Over de waterkwaliteit van onze Eem Marieke Kroon

"Ik heb liever geen kroos. Kroos, blauwalg en brasem, dat zijn de drie meest zichtbare graadmeters van de waterkwaliteit in de Eem.

Als je daar veel van tegenkomt, hebben we een probleem", zo vat Frans de Bles van Waterschap Vallei & Eem ons gesprek over de kwaliteit van het Eemwater kort samen.

Hoe erg is dat eigenlijk? En dan met name voor ons roeiers? Moet je je zorgen

maken als je overboord valt?

Stinken

"Kroos is natuurlijk, en niet giftig, niet eng, maar 't dekt wel het water af. De zuurstof die door kroos gemaakt wordt, gaat de lucht in en zo krijg je zuurstofloos water, met dooie vissen, en dat gaat stinken", vertelt Frans. "Als er kroos ontstaat is er voedselrijkdom; een teveel aan voedsel. Dat resulteert in meer van één soort, waardoor het natuurlijk evenwicht wordt verstoord. De plantjes en diertjes die minder voedselrijk water nodig hebben, leggen het loodje. Hoe meer soorten, hoe beter het evenwicht. Als je overboord valt gebeurt er niks ergs. Kroos veroorzaakt alleen maar stank. Vies? Ja, maar da's dan ook alles."

Huidirritaties

"Dat ligt anders bij algen. Algen, die van voedselrijk voedsel houden, bloeien op als het Eemwater achteruit gaat. Niet bloeien met bloemen, maar ze gaan woekeren. Als je tussen de blauwalgen in het water valt, moet je wel meteen gaan douchen. Niet het spul eerst laten opdrogen en ook goed je ogen en oren schoonmaken, anders krijg je huidirritaties. Geen reden voor paniek dus. Gewoon goed schrobben."

Niet doorslikken

"Als je Eemwater binnenkrijgt is er wel een risico van bacteriologische vervuiling door het (gezuiverde) afvalwater van de zuiveringen in Amersfoort en Soest. Want helemaal schoon krijg je 't water niet. Dat is ook niet de bedoeling. Eemwater is geen zwemwaterkwaliteit, maar die functie heeft 't ook niet. Dus mocht je omslaan, hou je mond als het even kan dicht."

Verbraseming

"En in het voorjaar hebben we nog wel eens dat de vrouwtjesbrasems hun kuit niet kwijt kunnen. Ze zijn er te oud voor of er zijn te weinig waterplanten voor de paagronden. Dan zijn er opeens veel dooie brasems in het water. 'Verbrase-

ming' betekent: teveel bramsen, de watervlooiën zijn opgegeten, er is te weinig concurrentie over, de bramsen wordt te dominant en het water wordt troebel."

Dooie beesten

"Dooie vissen of dooie eenden, daar moet je van afblijven. Als je er veel ziet, of als je bijvoorbeeld ergens veel vervuiling ziet - een lading piepschuim of zo - of iemand die troep in het water loost, bel dan met het Waterschap tel. (033) 434 60 00 (of 's avonds en in het weekend: de Milieuklachtenlijn 0800-0990800). Wij gaan dan ruimen in verband met de kans op botulisme. Ook als je een lozing ziet, bijvoorbeeld olie, kun je bellen. Eén druppel van die dunne olie voor buitenboordmotoren kan al een vlek van een vierkante kilometer veroorzaken. Maar niet voor één dood stekelbaarsje bellen of voor anderhalve tak!"

Ratten

Hoe zit het met de 'Ziekte van Weil', die door ratten wordt overgebracht? Frans de Bles: "Vroeger kon je die ziekte krijgen, toen was er ook meer vervuiling. In de jaren zeventig werden er soms zwemplaatsen in oppervlaktewater gesloten. Nu hoor je er vrijwel nooit meer van. Is maar goed ook, want het is wel een ernstige ziekte. Die je overigens alleen via de bruine rat kon krijgen. De bruine rat, ofwel de rioolrat, zie je niet langs de Eem; die kom je meer tegen in het stedelijk gebied, daar hebben jullie roeiers geen last van. Muskusratten zijn er wel. Die worden weggevangen, omdat ze de dijken doorgraven. Niet vanwege ziektes."

Waarom is het water niet schoon?

"De Eem, die aardig diep en breed is, heeft een gigantische waterdoorvoer. Misschien stroomt het maar drie centimeter per seconde, maar in die seconde komt er dan wel 4.000 liter water langs. Kan zelfs 70.000 liter per seconde zijn in de winter! De Eem ligt eigenlijk aan het eind van een delta. Het water van de Gelderse Vallei, de Utrechtse Heuvelrug en ook nog wat Rijnwater komt er in uit. En allerlei afvalwater van huishoudens in de regio ... het is eigenlijk een soort afvoerkanaal. De Hoge Veluwe ligt 40 meter hoog, bij ons zitten we ongeveer op 2 meter. Door het Valleikanaal heb je dus over 1 kilometer lengte ongeveer 1 meter hoogteverschil. Het water, en alles wat erin meegevoerd wordt, komt echt in een kom."

Filter

Kan er geen filter in het water, net voor Amersfoort? "Jawel, maar 's winters

komt er zoveel water langs, dat kun je niet zuiveren, daar heb je tientallen vierkante kilometers aan rietland voor nodig, maar ja, dat is er juist alleen in de zomer. Je kunt die hoeveelheid gewoon niet kwijt. Je kunt het beter aan de bron aanpakken: de meststoffen van de agrariërs reguleren, zuiveringen verbeteren, Rijnwaterinlaat goed regelen. Dat laatste moeten we zomers wel, anders hebben we te weinig water. En dat willen we ook wel, want het is de laatste jaren schoner dan het Eemwater. Het is alleen een beetje te zout (hoog chloridegehalte) maar ook dat wordt de laatste jaren steeds beter.

Dikke eendjes

Wat kunnen de roeiers zelf doen? "Geen brood in het water gooien, ook niet op de kant. Die eendjes hier zijn al zo dik; ze hebben zat te eten. Brood is voer voor de ratten. Niks in het water gooien, ook geen appelklokhuis. Het water is toch al te voedselrijk. Ook geen milieubelastende verf/lak gebruiken voor de boot, van dat 'aangroeiwerende' spul. Maar ik geloof dat dat bij jullie boten ook wel meevalt. Die gaan toch telkens uit het water en worden schoongespoten. En verder: niet zwemmen, lekker roeien en genieten van het uitzicht."

Beschaafde ALV

Koos Termorshuizen

Na de vorige ALV gingen we met lood in de schoenen naar Sporthal Zielhorst. Weer zo'n beschaafde vertoning? Dat viel mee.

De zaal zat met zo'n 80 mensen lekker vol. De vergadering werd soepel doch strak geleid door Arno Innemee. Aan het begin las Feike een verklaring van het bestuur voor. Deze vind je integraal elders in dit nummer.

De rest van de vergadering was gewijd aan de vraag of er een meedenkgroep moest komen - 'ja!' zei de vergadering - en wat voor taak die meekreeg. Het komt erop neer dat de meedenkgroep in korte tijd - voor medio mei - na een analyse van de knelpunten komt met een voordracht voor een nieuw bestuur, gebaseerd op profielen van de bestuursleden.

Het verslag van de eerste bijeenkomst van de meedenkgroep vind je elders in dit nummer.

Meedenkgroep

Kort verslag van de eerste bijeenkomst van de 'Hemus-meedenkgroep'.

Datum: 17 maart 2003
Aanwezig: Aldert Nijhuis, Caroline Vroegop, Cees

Leenheer, Ellen Sulman, Edwin de Buijzer, Feike Tibben, Geert Mensing, Hans Meijer, Hans Rovers, Jan Dirk Heesbeen, Jantinus Ziengs, Koos Termorshuizen, Leonie Walta, Leonieke Hennes, Marien Mortier, Mirjam van den Hoorn, Moos Hoek, Peter Slagter, Robert van Spronsen, Wim Broekhuizen, Wim Coppens
Voorzitter: Geert Mensing
Notulant: Moos Hoek

De voorzitter opent de vergadering en dankt de aanwezigen voor hun bereidheid zich op deze wijze in te zetten voor de vereniging. Hij stelt een plan van aanpak voor dat de volgende onderdelen kent:

1. Inventarisatie van meningen t.a.v. de huidige problematiek bij de aanwezigen
2. Inventarisatie van meningen t.a.v. de huidige problematiek bij bestuurs- en commissieleden en bij andere direct betrokkenen die geen zitting hebben in de meedenkgroep
3. Op basis van de via de genoemde inventarisaties verkregen informatie richtlijnen voor strategisch beleid opstellen en aanbevelingen aan het nieuwe bestuur formuleren.
4. Inventarisatie van de te verrichten werkzaamheden in de vereniging.
5. Profielen schetsen van de (nieuwe) bestuurders.
6. Voordracht voor een nieuw bestuur.

Ad 1.

De aanwezigen verdelen zich in groepen en komen tot meningen over de aard en achtergrond de huidige problematiek. Een twintigtal meer of minder dringende knelpunten wordt gepresenteerd maar nog niet bediscussieerd. In de volgende vergadering zullen deze punten voor een deel de agenda bepalen.

Ad 2.

De bestuursleden en een aantal gezichtsbepalende leden van commissies die niet in de meedenkgroep zijn vertegenwoordigd worden geïnterviewd door leden van de meedenkgroep. Het doel van het interview is te achterhalen welke knelpunten zij verantwoordelijk houden voor de huidige situatie en welke oplossingen zij eventueel zien. De verslagen van de interviews worden gepresenteerd op de volgende vergadering van de meedenkgroep.

De meedenkgroep bestaat uit:

Wim Broekhuizen - Bart Buiskool - Edwin de Buijzer - Wim Coppens - JanDirk Heesbeen - Leonieke Hennes - Moos Hoek - Mirjam van den Hoorn - Cees Leenheer - Geert Mensing - Hans Meijer - Marien Mortier - Aldert Nijhuis - Hans

Rovers - Peter Slagter - Ellen Sulman - Robert van Spronsen - Koos Termorshuizen - Caroline Vroegop - Leonie Walta - Jantinus Ziengs.

Van het bestuur

Onderstaande verklaring las Feike Tibben voor aan het begin van de ALV.

Amersfoort, 12 maart '03
Beste leden,

Op 28 februari kregen jullie van ons een brief waarin we aankondigen dat we als bestuur opstappen. Sommigen hadden dit zien aankomen, en misschien al wel eerder verwacht, voor anderen kwam het als een volslagen verrassing en een grote schrik. Wij beseffen ons die brief toegelicht moet worden.

Allereerst willen wij graag benadrukken dat het genomen besluit niet zomaar tot stand is gekomen, we zijn niet over één nacht ijs gegaan en er zijn echt meerdere slapeloze nachten geweest.

Er is ook niet de afgelopen maanden niets gedaan. Er is op diverse terreinen behoorlijk wat werk verzet. Kijk naar de inspecties van de boten, het boekje 'welkom bij Hemus' dat gemaakt is, de voortgang die geboekt is bij huisvesting. We hebben hard gewerkt om er met elkaar uit te komen, eerst zelf en toen dat niet lukte hebben we ondersteuning gevraagd.

Waar gaat het nu om?

Eerst de **situatie van Hemus** zoals wij hem hebben ervaren.

Wat wij hebben ervaren is dat de bestuurbaarheid van Hemus moeilijker is. Er zijn vele verschillende groepen en meningen binnen Hemus. Deze groepen staan steeds minder open voor elkaar.

De laatste jaren zijn we als vereniging redelijk gegroeid dat valt nog wel mee, maar zijn we vooral sterk ontwikkeld. De medewerkers en toeders zijn veel actiever, jeugd stormt op en op wedstrijden zijn we steeds dominantier aanwezig.

In de ontwikkeling hebben de groepen vooral zicht voor zichzelf. Onze stelling is dan ook dat er niet één Hemus is, maar dat onderhand iedere groep zijn eigen Hemus heeft, met eigen normen, eigen waarden, eigen belangen. Iedereen heeft zijn eigen Hemus en dat betekent eigenlijk dat Hemus van niemand is. In dat vacuüm staat eigenbelang voorop. Deze houding leidt tot een consumptieve sfeer, waarin er van

anderen verwacht wordt dat wensen worden ingevuld.

De toon waarmee wensen worden geuit is verongelijkt of juist dwingend.

Dit wordt nog eens versterkt doordat er een kleine groep leden is die meent het gelijk aan zijn kant te hebben. Leden die actief zijn binnen de vereniging krijgen vooral kritiek. Er wordt vooral gekeken naar wat niet goed is. Je inzetten voor Hemus is vaak een ondankbare taak. Zie het aan oude bestuursleden: vaak gaan ze op het tandvlees naar het eind van hun bestuursperiode en moeten een tijd 'onthemussen'? Zie het aan leden van commissies als ze opstappen meer dan eens gefrustreerd zijn.

Voorbeeld:

Voorbeeld: het instellen van het toewijzingsbeleid. Met het instellen van regels die de toewijzing van boten bij wedstrijden regelt is er meer duidelijkheid en structuur gekomen. Na twee jaar heeft deze regeling zijn waarde bewezen. Echter om hiertoe te komen is de commissie vooral bekritiseert en onderuitgehaald. Feit blijft dat de wedstrijdcommissie zich kwetsbaar heeft opgesteld door een voorstel te doen ter verbetering. In eerste instantie leidt dit niet tot meedinken, maar juist tot kritiek en gekonkel. Hetzelfde verhaal kan verteld worden bij de afroeicommissie met het strenger maken van de regels en met de coachcie met het invoeren van een Hemus-coachcursus. Steeds weer is het patroon dat men een initiatief niet toejuicht en een kans geeft maar ter discussie stelt. Iedereen weet het beter.

Voorbeeld: Kwaliteit van boten. Schades worden slecht gemeld en schoonmaken van boten gebeurt niet consequent. Daarentegen zien leden het vaak als de normaalste zaak dat voor herstel opdracht gegeven kan worden alsof het een dienstencentrum betreft.

Andere voorbeelden: de vervelende manier waarop de bardienst soms wordt bejegend, het toch roeien als er een vaarverbod is. Ondanks herhaaldelijke waarschuwingen gaan personen toch het water op. Het enige dat rest een een strak boete-systeem. Maar is dat de vereniging die we willen zijn, willen we een roeipolitie op het vlot?

Laatste voorbeeld: ALV mei 02 vraagt het bestuur om mee te denken over het te voeren beleid. In het najaar komt het bestuur met voorstellen. Het blijkt echter niet mogelijk om hierover een discussie te voeren. Het roeibeeld wordt niet in stemming gebracht. Het

materiaalplan kan zelfs niet besproken worden.

Tijdens de ALV-en is de sfeer te typeren als agressief en veroordelend. Als we leden op die toon aanspreken horen we nog wel eens: 'daar is de ALV toch voor?' De criticasters voeren de boventoon. Er is geen respect. Er wordt kritiek geleverd op commissies en personen in termen van "die voegen niets toe" en "ze doen toch niets zinnigs". Mensen worden met naam genoemd, aangevallen en afgekat. Steeds meer leden haken af, komen niet meer op ALV's. De ALV, het belangrijkste besluitvormend orgaan van de vereniging verwordt zo tot een ondemocratische slangenkuil. Dat is onverdiend. Hemus heeft dat niet verdiend, de leden verdienen dat niet en het bestuur verdient dat ook niet.

We hebben de afgelopen jaren hard gewerkt om Hemus ALV een andere sfeer te geven. Bewust hebben we leuke agendapunten op de ALV geplaatst. Leden van verdienste, een riemenveiling.

We hebben initiatieven genomen om ook buiten de ALV meer met elkaar te vieren: de botendoop van 't Sasje met alle sassianen, de doop van 'Drakennest' met de gelijknamige winkeliersvereniging, Amersfoorters die we uitnodigen op de Eemhead. Een avondje boogschieten met commissie-leden, de instelling van de ploeg van het jaar. We hoefden het niet te doen, maar we deden het om positieve elementen te creëren

Het lijkt of we dat positieve voor lief nemen en vervolgens vergeten en dat met name de minpunten worden uitvergroot en onthouden. Onze inzet heeft onvoldoende effect en dat trekken we ons aan. Dit punt heeft zwaar meegewogen bij ons besluit om op te stappen.

We moeten ons realiseren dat Hemus een jonge vereniging is. Structuren en werkwijzen zijn dus in ontwikkeling. Dit wordt nog eens versterkt doordat we ook in een organisatorische en bestuurlijke omslag zitten. Hemus is namelijk zo groot geworden dat we zaken niet meer "even" kunnen regelen, zoals dat in het begin ging. Bij alle activiteiten zijn

we afhankelijk van de inzet en goede wil van veel leden: bijvoorbeeld coaching en instructie (circa 45 personen) en materiaalbeheer (15 personen) etc...

Kortom: we zijn een jonge vereniging en er is veel in ontwikkeling: Nieuwbouw, materiaal, cursussen en activiteiten etc. We kennen geen stramien dat al jaren bestaat. We mogen dus blij zijn dat mensen initiatief nemen. We nodigen jullie uit om te leren daar echt blij om te zijn, helpen elkaar om constructief te blijven. Er bestaat namelijk geen handboek hoe je een roei-vereniging moet opzetten. Dat handboek zijn we zelf. De leden zijn de vereniging, de leden kiezen het bestuur, de leden bepalen hoe bestuurbaar Hemus is.

Situatie binnen het bestuur

Het formeren van een bestuur in die geschetste context is niet eenvoudig. Het is vrijwilligerswerk en het kost je handenvol tijd. Toch hebben we steeds de plekken behoorlijk snel weer vol weten te krijgen, geloof ons: dat is bij andere verenigingen wel eens anders.

In vrij korte tijd is de samenstelling van het bestuur behoorlijk gewijzigd. We hebben veel moeite gehad om elkaar te vinden en samen een koers uit te zetten. Iedereen vult zijn taak op zijn eigen wijze in, met eigen verwachtingen, eigen beelden en een eigen geschiedenis. Zo zitten er naast elkaar uitvoerders en beleidsmakers, denkers en doeners. Ook de problemen waar we mee te maken hebben gehad zijn van diverse aard: instroom nieuwe leden, nieuwbouw, aanschaf materiaal.

Ieder nieuw bestuurslid wat tot nu toe in het bestuur is gekomen heeft een lading aan "lijken uit de kast" over zich heen gekregen. Dit hangt niet zo zeer samen met de 'voorgangers' als wel met het feit dat het niet zo simpel is om Hemus te besturen. Hemus vraagt om een bestuur wat ervaring en structuur opbouwt, ervaring en structuur koestert en ervaring en structuur overdraagt. Willen we meer structuur en continuïteit dan moeten nog meer taken en verantwoordelijkheden worden geformuleerd. Alleen zo kan dui-

delijk zijn waar bestuursleden elkaar op aan kunnen spreken en wat de leden/ALV van bestuursleden kan verwachten.

We hebben geconstateerd dat we als huidige bestuur te weinig gebruik maken van elkaars kwaliteiten. We zijn daarin onvoldoende constructief. Het feit dat we een kleine groep zijn maakt dat lastiger. Een klein bestuur werkt prima als het een eenheid is. Is het dat niet dan wordt de kracht een zwakte.

Als huidige bestuur verschillen we onderling teveel van inzichten, overtuigingen en werkwijze om samen als groep door te gaan. We zien de situatie bij Hemus, het zint ons niet, we vinden dat het anders moet, maar als groep, als bestuur zijn we niet in staat dat te werk te stellen.

Die constatering heeft ons doen besluiten om als bestuur op te stappen. Hoe spijtig ook voor Hemus en voor ons individueel. Gelooft u ons: we hebben allemaal ieder voor zich onze stinkende best gedaan voor deze club.

Demissionair

We stappen ook niet zomaar op. We blijven de komende maanden op de winkel passen. We zorgen dat verplichtingen worden nagekomen en we zullen leden ook houden aan hun verplichtingen.

We zorgen ook gewoon voor opvang van nieuwe leden, we zorgen voor onderhoud en herstel van boten. We kopen alleen geen nieuwe nieuwe boten. We doen ook alleen de geplande activiteiten, geen nieuwe.

We blijven meedraaien in de plannen van anderen, de inzet voor bijvoorbeeld huisvesting en coachpad gaat onverminderd door. Dat zullen we ook wel moeten, dat proces zit in een cruciale fase. Daar de boot missen zou de vereniging echt op slot zetten en die prijs is te hoog.

Nieuw bestuur

Het besluit om als bestuur als geheel op te stappen staat los van de bereidheid van individuele leden om deel te nemen in een nieuw te vormen bestuur. De secretaris en materiaalcommissaris hebben aangegeven niet meer beschikbaar te zijn. De penningmeester wil zich beschikbaar stellen voor uitvoeren-

de financiële werkzaamheden en zo een nieuwe penningmeester ontlasten. De commissaris roeien en de voorzitter zijn bereid om na dit bestuur door te gaan, maar stellen dit afhankelijk van de gang van zaken en de uitkomst van de discussie op deze BALV en het daaropvolgende proces.

In onze ogen moeten we als vereniging niet zomaar poppetjes gaan invullen en zo een nieuw bestuur vormen, maar een nieuw bestuur plaatsen in een nieuwe context. Daar is een stevige discussie voor nodig binnen de vereniging. Hoe wij dat voor ons zien hebben we in de brief aangegeven.

Ik eindig waarmee deze verklaring begon: Het besluit om op te stappen is niet eenvoudig tot stand gekomen. Het is ook geen eenvoudig besluit. Het is een bijzonder vervelend besluit, maar in onze ogen ook het enige goede.

Wij wensen jullie een constructieve vergadering.

Het bestuur van Hemus

VOORJAARSBORREL

Op 12 april om 4 uur 's middags in de Villa is er een borrel ter ere van de start van het roeiseizoen.

WWWebsite

Koos Termorshuizen

Er vandert de laatste tijd veel met de website. Alleen maar kleine dingen, maar toch wel veel.

Verhuisd

We zijn verhuisd naar een andere provider - d.w.z. de site 'draait' nu op een andere computer. Mooier, groter, beter dan het waarde-loze Ladot. De nieuwe heet Bytepark, een jong bedrijf van enthousiaste mensen. Daardoor zijn u alle hierna genoemde zaken mogelijk geworden.

Voor leden

Er is een nieuwe rubriek die alleen voor leden bestemd

is. Je hebt alleen toegang als je de gebruikersnaam en het wachtwoord weet - en dat veranderen we af en toe. Zo hangen we de was niet allemaal buiten, want wat moet een passant nou met onze ALV-notulen?

WWW weg

Voortaan volstaat het als je hemus.nl in de adresregel tikt. Dat rare www is nergens goed voor. Mag wel, hoeft niet.

@hemus.nl

De komende tijd zal je e-mailadressen zien verschijnen die eindigen op @hemus.nl en @eemhead.nl. Heel wat echter dan @hotmail.com - wat door velen toch met ongewenste e-mail en virussen geassocieerd wordt.

Snell! Vite!

En alles is erop gericht het bezoek zo aangenaam mogelijk te maken. Bij de oude provider was de site af en toe uit de lucht, en vaak traag. Dat behoort nu tot het verleden.

Nog geen internet of e-mail?

Wie nog geen internet heeft, kan tegen minder dan lokale telefoonkosten toegang krijgen via KPN DirectInternet. En e-mail kan je via ons krijgen. Bij voldoende belangstelling openen we de mogelijkheid om echte e-mailadressen uit te geven aan wie dat wil:

voornaamachternaam@hemus.nl.

Alleen voor leden, uiteraard, en als je als lid opzegt, verdwijnt de postbus. Het kost twee euro per maand. Als je daar iets in zit, meld het dan aan de siteman, De Klapmuts 16, 3828 SP Hoogland. Je moet wel een computer hebben...

Wachlijstproblematiek

De instroom van nieuwe leden gaat goed dit jaar. Of te goed?

'We moeten nu al mensen vertellen dat ze pas in 2004 instructie kunnen krijgen' aldus Vera Gijzen. Er hebben zich al 60 mensen aangemeld, terwijl er maar plaats is voor 30. Een tweede instructieperiode - september? - lijkt een noodzaak te worden. - KT

